

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **M. D.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2013 č.j. MSK 137431/2013, ve věci zadržení řidičského průkazu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2013 č.j. MSK 137431/2013, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 19.9.2013 č.j. MMOP 100466/2013, jímž byl žalobci zadržen řidičský průkaz.

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

- 1) Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je postaveno na zneužití správního uvážení, když se správní orgán domnívá, že lze očekávat uložení sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Podle žalobce měl správní

orgán I. stupně rozhodnout o přestupku na základě oznámení Policie ČR, a to nepodrobení se dechové zkoušce. Orgány policie však samy dodaly důkazy, že se žalobce dechové zkoušce podrobil, tato byla provedena, a proto mu neměl být řidičský průkaz zadržen z důvodu nepodrobení se dechové zkoušce.

- 2) Žalobci není známo, podle jakého právního předpisu byl vyzván k dechové zkoušce. Podle něj se v žádném zákoně nelze dočíst, jestli dechová zkouška má být provedena jen jednou nebo stokrát. Žalobce rovněž poukázal na ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen zákon č. 379/2005 Sb.), které upravuje, že byla-li dechová zkouška provedena analyzátozem dechu, lékařské vyšetření se neprovede.
- 3) Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nezákonná, neboť řidičský průkaz žalobci nebyl zadržen na základě zákonných důvodů, ale pouze na základě správní úvahy, že zřejmě řídil pod vlivem alkoholu. Napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a nezákonné, když v odůvodnění si tento správní orgán protiřečí, neboť na jedné straně uvádí, že se žalobce podrobil dechové zkoušce, čímž potvrzuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně, na druhé straně však tvrdí, že se tomuto úkonu nepodrobil.

Žalovaný ve vyjádření uvedl odkaz na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když má za to, že všechny relevantní argumenty jsou v něm obsaženy.

Žalobce v doplnění žaloby doručeném krajskému soudu dne 4.2.2014 setrval na své předchozí argumentaci.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dle úředního záznamu Policie ČR ze dne 9.7.2013 č.j. KRPT-146214-4/PŘ-2013-070616 byl žalobce dne 9.7.2013 v 5:45 hod. zastaven při řízení motorového vozidla a byl vyzván k dechové zkoušce za účelem zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Zkouška vyzněla s pozitivním výsledkem 0,64 ‰ alkoholu v dechu. Po první zkoušce žalobce sedl do svého vozidla a odjel z místa pryč. Hlídka jej asi po deseti minutách po zablokování vozidla opětovně zastavila a poté, co odmítl provedení druhé dechové zkoušky, jej vyzvala k vyšetření podle zvláštního právního předpisu za účelem zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Toto vyšetření žalobce bezdůvodně odmítl. Následně byl převezen na PZS Opava k lékařskému vyšetření, zda je schopen procesních úkonů, jímž bylo shledáno, že schopen je. Podle policie žalobce popsáním jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, v platném znění (dále jen zákon č. 361/2000 Sb.) a je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona. Rovněž porušil ust. § 4 písm. a), b), c) téhož zákona a je tím důvodně podezřelý ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) stejného zákona. Současně orgány policie oznámily Magistrátu města Opavy, jakožto správnímu orgánu I. stupně zadržení řidičského průkazu, na jehož základě správní orgán I. stupně oznámením ze dne 10.7.2013 zahájil správní řízení

ve věci zadržení řidičského průkazu žalobci. S žalobcem byl sepsán protokol z ústního jednání dne 15.7.2013 a jeho doplnění z téhož dne. Součástí správního spisu je kalibrační protokol měřícího přístroje Dräger, výstupní data z měření tímto přístrojem vykazující v prvním případě sdělení „baterie vybitá“ a v druhém případě v čase 5:49 hod. výsledek dechové zkoušky 0,64 ‰ a dále ověřovací list použitého analyzátoru alkoholu v dechu. S těmito podklady pro rozhodnutí byl žalobce prokazatelně seznámen dne 22.7.2013. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 29.7.2013 č.j. MMOP 77878/2013/14128/2013/DOPR/HoM bylo rozhodnuto o zadržení řidičského průkazu žalobci. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného v odvolacím řízení ze dne 23.8.2013 č.j. MSK 111793/2013 z důvodu nejednoznačného vymezení důvodů, pro které byl řidičský průkaz zadržen. V dalším řízení se žalobce podáním ze dne 28.8.2013 vyjádřil ke zrušujícímu rozhodnutí žalovaného. Dále byl správním orgánem I. stupně opakovaně informován o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, což žalobce učinil dne 9.9.2013. Dne 19.9.2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. MMOP 100466/2013/14128/2013/DOPR/HoM, jímž žalobci zadržel řidičský průkaz, neboť se po první dechové zkoušce provedené dne 9.7.2013 přístrojem Dräger s výsledkem 0,64 ‰ alkoholu v dechu odmítl podrobit druhému odbornému měření na přítomnost alkoholu v dechu a následně se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoliv toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. V odůvodnění rozhodnutí pak správní orgán uvedl, že byly v posuzované věci splněny zákonné podmínky pro zadržení řidičského průkazu uvedené v ust. § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. a dále v ust. § 118a odst. 1 písm. e) téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Na výzvu soudu předložil žalovaný Metodiku měření alkoholu v dechu pro analyzátor alkoholu v dechu (pracovní postup č. 114-MP-C008-08) vypracovanou Českým metrologickým institutem dne 15.12.2008. Dle bodu 6 tohoto metodického pokynu, který upravuje pracovní postup při měření, vyplývá, že *„Vzhledem k měřicímu principu přístroje a vyloučení podezření na zbytkový alkohol v ústní dutině (a pokračující intenzivní resorpci alkoholu do organismu) je nutné při pozitivních zkouškách na alkohol (na displeji přístroje se zobrazí číselná hodnota větší než 0,00) měření minimálně jednou zopakovat po uplynutí pěti minut. Aby bylo možné výsledek brát jako akceptovatelný, nesmí mezi výsledky obou měření být rozdíl větší než 10 %.“*

Na výzvu soudu žalovaný dále předložil závazný pokyn policejního prezidenta č. 160/2009 ze dne 4.12.2009, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Z jeho obsahu bylo zjištěno, že část 6. upravuje kontrolu dodržování zákazu používání alkoholických nápojů a jiných návykových látek. V čl. 56 upravujícím postup při odborném měření je v odst. 5 upraveno, že *„Vzhledem k měřicímu principu přístroje a zajištění objektivního odborného měření policista při pozitivním výsledku odborné měření zopakuje po uplynutí pěti minut. Vzájemný rozdíl odborného měření nesmí být u hodnot nad 0,24 ‰ větší než 10 %. Pokud je rozdíl odborného měření větší než 10 %, je odborné měření po uplynutí dalších pěti minut opětovně opakováno. Je-li při počtu tří odborných měření vzájemný rozdíl posledních dvou odborných měření větší než 10 %, policista vyzve kontrolovanou osobu, aby se podrobila odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických materiálů.“*

Podle ust. § 118b odst. 1 věty první zákona č. 361/2000 Sb. policista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz.

Podle ust. § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. (ve znění účinném do 16.8.2013 – poznámka soudu) policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen "technický prostředek") nebo odtahem vozidla, jestliže řidič se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem.

Podle ust. § 118a odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. (ve znění účinném do 16.8.2013 – poznámka soudu) policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen "technický prostředek") nebo odtahem vozidla, jestliže řidič se odmítl na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška podle písm. d) byla pozitivní, podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, ačkoli toto vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

Podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb. orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

Podle ust. § 118b odst. 4 věty první zákona č. 361/2000 Sb. policie písemně oznámí zadržení řidičského průkazu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu k zadržení řidičského průkazu došlo; oznámení odešle spolu se zadrženým řidičským průkazem bez zbytečného odkladu, nejpozději následující pracovní den po dni zadržení řidičského průkazu.

V prvním žalobním bodě žalobce namítl především to, že správní orgán měl na základě podkladů předložených policií rozhodnout o přestupku nepodrobení se dechové zkoušce a nikoliv rozhodnout o zadržení řidičského průkazu. Tento žalobní bod krajský soud důvodným neshledal, neboť žalobce zde směšuje dvě samostatná a na sobě nezávislá řízení, a to řízení o přestupku a řízení o zadržení řidičského průkazu. V posuzované věci je předmětem rozhodnutí a předchozího správního řízení zadržení řidičského průkazu, zatímco přestupek, jehož se měl žalobce dopustit, je předmětem zcela jiného správního řízení. Tento postup vyplývá z právní úpravy obsažené v zákoně č. 361/2000 Sb., který v ust. § 118b odst. 1 věty první upravuje

důvody, za nichž lze zadržet řidičský průkaz. Zadržení řidičského průkazu pak ve smyslu ust. § 118b odst. 4 věty první téhož zákona je policie povinna oznámit příslušnému správnímu orgánu, jímž je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu k zadržení řidičského průkazu došlo. V posuzované věci je tímto správním orgánem Magistrát města Opavy, který rozhodoval ve věci v prvním stupni. Tento správní orgán je pak povinen rozhodnout, zda řidičský průkaz bude zadržen. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že v posuzované věci došlo k úřednímu postupu policie i správních orgánů přesně podle označené právní úpravy. Přestupkové řízení pak probíhá zcela samostatně a tato dvě řízení nejsou vzájemně nijak propojena ani podmíněna s výjimkou výchozího skutkového stavu. Další otázkou nastíněnou žalobcem, tj. zda se podrobil dechové zkoušce, se soud bude zabývat níže.

V druhém žalobním bodě žalobce namítl, že žádným právním předpisem není upraveno, kolikrát má být dechová zkouška provedena a dále poukázal na rozpor postupu policistů s ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., podle kterého byla-li dechová zkouška provedena analyzátozem dechu, lékařské vyšetření se již neprovede. S žalobcem lze souhlasit v tom, že přesný postup při provádění dechové zkoušky není upraven zákonem č. 361/2000 Sb. ani zákonem č. 379/2005 Sb. Úprava je obsažena v metodických pokynech, a to v Metodickém pokynu Českého metrologického institutu (pracovní postup č. 114-MP-C008-08), kde je popsán postup měření hladiny alkoholu v krvi pomocí certifikovaných dechových katalyzátorů, jak bylo také vyjádřeno žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 2-3 napadeného rozhodnutí) a v metodickém pokynu policejního prezidenta č. 160/2009, jak rovněž zmiňuje žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí. Krajský soud pro úplnost u ústního jednání provedl důkaz příslušnými ustanoveními těchto metodických pokynů. Policejní praxe vycházející z těchto metodik není v rozporu s ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., jak se nesprávně domnívá žalobce. Tyto metodické pokyny naopak ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb. upřesňují další podrobnou úpravu postupu při provedení dechové zkoušky. Ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb. sice používá formulaci „dechová zkouška“, tj. z hlediska jazykového výkladu jednotné číslo, to však neznamená, že by měla být provedena pouze jedna zkouška, resp. jedno měření. Otázka počtu provedených měření je, jak vyplývá z metodických pokynů, individuální a závisí v každém kontrolovaném případě na výsledcích naměřených hodnot. Ačkoliv metodické pokyny nejsou obecně závaznými právními předpisy, jedná se o pokyny určené subjektům, které používají měřicí přístroje a pro ně jsou závazné. Proto je nezbytné jejich aplikaci obecně akceptovat, když správné použití měřících přístrojů je nutným předpokladem objektivních výsledků provedené kontroly. Bez metodiky měření nelze naplnit účel měření a tedy ani účel zákona č. 379/2005 Sb. Z uvedených důvodů krajský soud ani druhý žalobní bod neshledal důvodným.

V žalobním bodě 3) žalobce namítl nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, když řidičský průkaz dle jeho tvrzení nebyl zadržen na základě zákonných důvodů, ale pouze na základě správní úvahy, že žalobce řídil pod vlivem alkoholu. Jak již bylo shora uvedeno, důvody, pro které je policista oprávněn zadržet řidičský průkaz řidiče, jsou uvedeny v ust. § 118b odst. 1 věty první zákona č. 361/2000 Sb. a jsou jimi důvody vymezené v ust. § 118a odst. 1 písm. a) – h) téhož zákona. V případě žalobce je z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně seznatelné, že důvody pro zadržení řidičského průkazu byly u žalobce shledány

v naplnění ust. § 118a písm. d), tj. protože se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, a dále v naplnění ust. § 118a odst. 1 písm. e) téhož zákona, tj. jelikož se odmítl na výzvu policisty podrobit lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem, jestliže dechová zkouška byla pozitivní. Lze přisvědčit žalobci, že aplikace těchto dvou ustanovení z hlediska vymezených důvodů se jeví rozporuplnou. Na základě pouhé citace těchto zákonných ustanovení vyznívá nejednoznačně zejména závěr, zda se žalobce dechové zkoušce podrobil či nikoliv. Tato žalobcová námitka, kterou vznesl již v odvolacím řízení, sice byla velmi podrobně vypořádána žalovaným v napadeném rozhodnutí (zejména na str. 3 napadeného rozhodnutí), kde žalovaný odůvodnil, že rozpornost aplikovaných důvodů pro zadržení řidičského průkazu je pouze zdánlivá, krajský soud se však s touto úvahou žalovaného neztotožnil. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce se při policejní kontrole nejprve podrobil měření, které nevykázalo žádný výstup z důvodu technické nezpůsobilosti měřicího přístroje, u nějž byla vybitá baterie. Poté se žalobce podrobil dalšímu měření, které vyznělo pozitivně, když jím bylo naměřeno 0,64 ‰ alkoholu v dechu žalobce. Logickým úsudkem lze dospět k závěru, že měření, které neprokázalo vůbec žádný výsledek z důvodu nezpůsobilosti přístroje k měření, nemůže být považováno za relevantní, takže je na ně nutno pohlížet, jako by vůbec neproběhlo. Kontrolující policejní hlídka tak měla k dispozici pouze jediné pozitivní měření, které je však z pohledu metodiky měření, a to jak metodiky vypracované Českým metrologickým institutem, tak z pohledu metodiky vypracované policejním prezidentem, nedostačující k prokázání, že řidič řídil pod vlivem alkoholu. Jelikož po provedení pozitivního měření žalobce již dalšího opakovaného měření nevyčkal, když nasedl do auta a z místa kontroly odjel, policie při jeho následném dostižení postupovala správně, jestliže jej vyzvala k opakovanému měření, což však žalobce odmítl. Popsaným jednáním prokázaným obsahem správního spisu má krajský soud za odůvodněný závěr správních orgánů, že žalobce naplnil důvod pro zadržení řidičského průkazu vymezený ust. § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., neboť se odmítl na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto jednáním žalobce však podle názoru krajského soudu nedošlo k naplnění důvodu pro zadržení řidičského průkazu dle ust. § 118a odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. Pro další úvahu je nezbytné, aby se soud vypořádal s pojmem „*dechová zkouška*“. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětluje pojem dechové zkoušky dvojím způsobem, což považuje soud za nepřijatelné. Žalovaný na jedné straně uvádí, že jedno dechové měření není postačující k důvodnému podezření, že kontrolovaná osoba řídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu [pro potřeby ust. § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.] a na druhé straně uvádí, že i toto jedno pozitivní měření je nutno vnímat jako pozitivní dechovou zkoušku [pro účely ust. § 118a odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb.]. Podle názoru krajského soudu je pojem „*dechová zkouška*“ nutno vyložit ve vzájemné souvislosti právní úpravy obsažené v zákoně č. 361/2000 Sb. a v zákoně č. 379/2005 Sb., ale také ve shodě s úpravou obsaženou ve shora označených metodických pokynech. Na základě uvedeného lze shrnout, že *dechová zkouška* se skládá z několika dílčích měření, jejichž počet určují jednak metodické pokyny a jednak okolnosti měření, přičemž musí být naplněn účel měření, tj. jednoznačný výsledek. Rozlišení mezi jedním měřením a dechovou zkouškou přitom naznačil už sám žalovaný v napadeném rozhodnutí, ovšem jeho úvaha zůstala nedůsledná v tom, že podle okolností výsledek jednoho měření považuje jednou za dechovou zkoušku a jindy nikoliv. Krajský soud je toho názoru, že jedno měření nemůže být nikdy považováno za dechovou zkoušku ve smyslu shora uvedené právní

úpravy, neboť takovému výkladu brání podrobná úprava obsažená především v metodickém pokynu pro používání příslušných měřících přístrojů (metodický pokyn Českého metrologického institutu – Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu), ale také v závazném pokynu policejního prezidenta č. 160/2009.

Krajský soud se na základě této své úvahy nemohl ztotožnit s právním názorem správních orgánů obou stupňů, že jedním z důvodů pro zadržení řidičského průkazu žalobci bylo ust. § 118a odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. Na základě provedené korekce právní úvahy žalovaného, jakož i správního orgánu I. stupně, se krajský soud zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí za tohoto stavu může obstát v soudním přezkumu. Jak již bylo shora uvedeno, správní orgány shledaly dva zákonné důvody pro zadržení řidičského průkazu žalobci, a to důvod vyjádřený v ust. § 118a odst. 1 písm. d) a dále důvod podle ust. § 118a odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. Krajský soud se ztotožnil pouze s prvním z nich. I tento jeden důvod je však dostačujícím zákonným důvodem pro to, aby byl žalobci řidičský průkaz zadržen, a to nikoliv na základě správní úvahy, že zřejmě řídil pod vlivem alkoholu, jak nesprávně uvádí žalobce ve třetím žalobním bodě, ale na základě důvodu vymezeného zákonem. Závěr správních orgánů ohledně naplnění druhého zákonného důvodu, tj. ust. § 118a odst. 1 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb., proto neměl a nemohl mít žádný vliv na subjektivní práva žalobce, byť byl soudem vyhodnocen jako nesprávný. Důvod pro zadržení řidičského průkazu žalobci dle ust. § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. byl obsahem správního spisu jednoznačně prokázán. Žalobcem nebylo zpochybněno, že druhé měření měřícím přístrojem odmítl, takže nelze učinit jiný závěr, než že se dechové zkoušky nepodrobil. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně proto krajský soud i přes shora uvedenou výhradu shledal zákonnými.

Jelikož krajský soud neshledal žalobou důvodnou, podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. ji zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v rámci soudního řízení náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 19. května 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu